

به نام خدا

پروژه پنجم آزمایشگاه سیستم عامل

(مدیریت حافظه در xv6)

طراحان: آرین فیروزی، بابک حسینی محتشم

در این پروژه شیوه مدیریت حافظه در سیستم عامل xv6 بررسی شده و قابلیت هایی به آن افزوده خواهد شد. در ادامه ابتدا مدیریت حافظه به طور کلی در xv6 معرفی شده و در نهایت صورت آزمایش شرح داده خواهد شد.

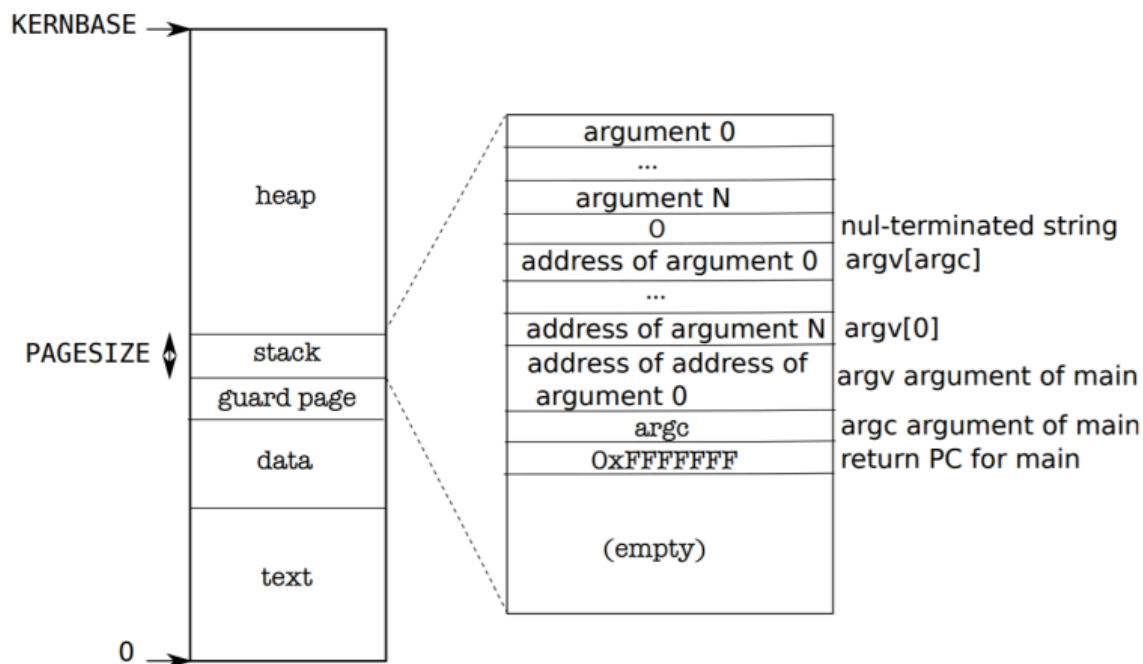
مقدمه

یک برنامه، حین اجرا تعامل های متعددی با حافظه دارد. دسترسی به متغیرهای ذخیره شده و فراخوانی توابع موجود در نقاط مختلف حافظه مواردی از این ارتباط ها می باشد. معمولاً کد منبع دارای آدرس نبوده و از نمادها برای ارجاع به متغیرها و توابع استفاده می شود. این نمادها توسط کامپایلر و پیونددهنده¹ به آدرس تبدیل خواهد شد. حافظه یک برنامه سطح کاربر شامل بخش های مختلفی مانند کد، پشته² و هیپ³ است. این ساختار برای یک برنامه در xv6 در شکل زیر نشان داده شده است:

¹ Linker

² Stack

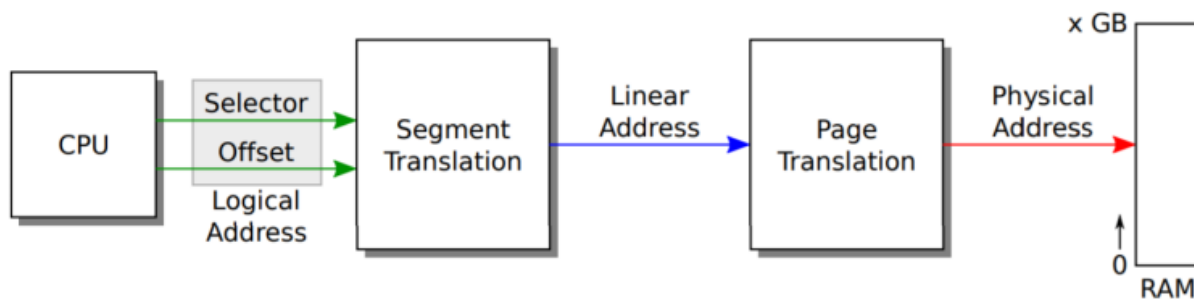
³ Heap

(۱) راجع به مفهوم ناحیه مجازی^۴ در لینوکس به طور مختصر توضیح داده و آن را با xv6 مقایسه کنید. صفحه

های محافظ^۵ به چه منظور استفاده میشوند؟

همان‌طور که در آزمایش یک ذکر شد، در مد محافظت‌شده^۶ در معماری x86 هیچ کدی (اعم از کد هسته یا کد برنامه سطح کاربر) دسترسی مستقیم به حافظه فیزیکی^۷ نداشته و تمامی آدرس‌های برنامه از خطی^۸ به مجازی^۹ و سپس به فیزیکی تبدیل می‌شوند. این نگاشت در شکل زیر نشان داده شده است:

^۴ Virtual Memory Area

^۵ Guard Page

^۶ Protected Mode

^۷ Physical Memory

^۸ Linear

^۹ Virtual

به همین منظور، هر برنامه یک جدول اختصاصی موسوم به جدول صفحه¹⁰ داشته که در حین فرآیند تعویض متن¹¹ بارگذاری شده و تمامی دسترسی‌های حافظه (اعم از دسترسی به هسته یا سطح کاربر) توسط آن برنامه توسط این جدول مدیریت می‌شود.

به علت عدم استفاده صریح از قطعه‌بندی در بسیاری از سیستم‌عامل‌های مبتنی بر این معماری، می‌توان فرض کرد برنامه‌ها از صفحه‌بندی¹² و لذا آدرس مجازی استفاده می‌کنند. علت استفاده از این روش مدیریت حافظه در درس تشریح شده است. به طور مختصر می‌توان سه علت عمده را برشمرد:

۱) ایزوله‌سازی پردازنده‌ها از یکدیگر و هسته از پردازنده‌ها: با اجرای پردازنده‌ها در فضاهای آدرس¹³ مجزا، امکان دسترسی یک برنامه مخرب به حافظه برنامه‌های دیگر وجود ندارد. ضمن این که با اختصاص بخش مجزا و متمایز از هر فضای آدرس به هسته امکان دسترسی محافظت‌نشده پردازنده‌ها به هسته سلب می‌گردد.

۲) ساده‌سازی ABI سیستم‌عامل: هر پردازنده می‌تواند از یک فضای آدرس پیوسته (از آدرس مجازی صفر تا چهار گیگابایت در معماری x86) به طور اختصاصی استفاده نماید. به عنوان مثال کد یک برنامه در سیستم‌عامل لینوکس در معماری x86 همواره (در صورت عدم استفاده از تصادفی‌سازی چینش فضای آدرس¹⁴) از آدرس 0x08048000 آغاز شده و نیاز به تغییر در آدرس‌های برنامه‌ها متناسب با وضعیت جاری تخصیص حافظه فیزیکی نمی‌باشد.

۳) استفاده از جابه‌جایی حافظه: با علامت‌گذاری برخی از صفحه‌ها کم استفاده (در جدول صفحه) و انتقال آن‌ها به دیسک، حافظه بیشتری در دسترس خواهد بود. به این عمل جابه‌جایی حافظه¹⁵ اطلاق می‌شود.

¹⁰ Page Table

¹¹ Context Switch

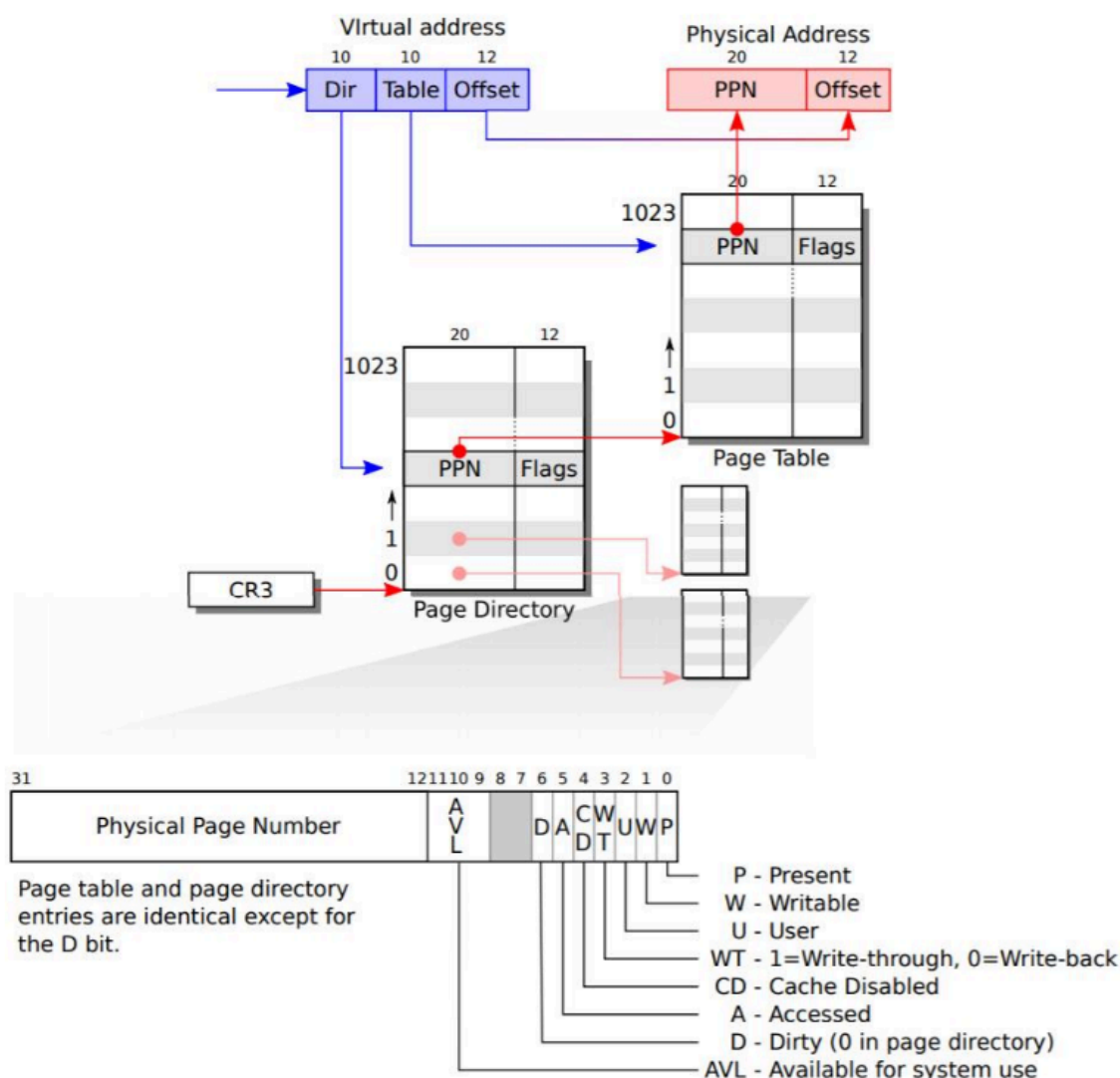
¹² Paging

¹³ Address Spaces

¹⁴ Address Space Layout Randomization

¹⁵ Memory Swapping

ساختار جدول صفحه در معماری x86 (در حالت بدون گسترش آدرس فیزیکی¹⁶ (PAE) و گسترش اندازه صفحه¹⁷ (PSE)) در شکل زیر نشان داده شده است.

هر آدرس مجازی توسط اطلاعات این جدول به آدرس فیزیکی تبدیل می‌شود. این فرآیند، سخت‌افزاری بوده و سیستم‌عامل به طور غیرمستقیم با پر کردن جدول، نگاشت را صورت می‌دهد. جدول صفحه دارای سلسله مراتب دو سطحی بوده که به ترتیب Page Directory و Page Table نام دارند. هدف از ساختار سلسله‌مراتبی کاهش مصرف حافظه است.

۲) چرا ساختار سلسله‌مراتبی منجر به کاهش مصرف حافظه می‌گردد؟

۳) مفهوم هر بیت یک مدخل (۳۲ بیتی) در هر سطح چیست؟ چه تفاوتی میان آن‌ها وجود دارد؟

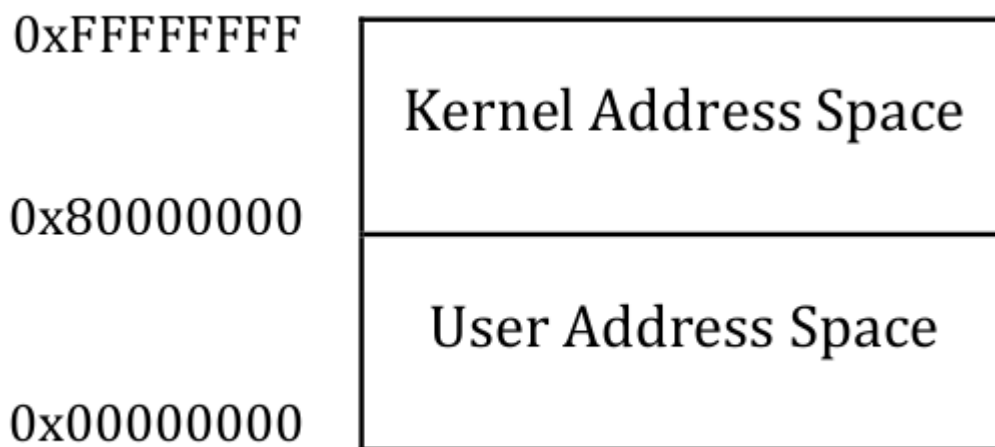
¹⁶ Physical Address Extension

¹⁷ Page Size Extension

مدیریت حافظه در xv6

ساختار فضای آدرس در xv6

در xv6 نیز مد اصلی اجرای پردازنده، مد محافظت‌شده و ساز و کار اصلی مدیریت حافظه صفحه‌بندی است. به این ترتیب نیاز خواهد بود که پیش از اجرای هر کد، جدول صفحه آن در دسترس پردازنده قرار گیرد. کدهای اجرایی در xv6 شامل کد پردازنده‌ها (کد سطح کاربر) و ریسسه هسته متناظر با آن‌ها و کدی است که در آزمایش یک، کد مدیریت‌کننده نام‌گذاری شد.¹⁸ آدرس‌های کد پردازنده‌ها و ریسسه هسته آن‌ها توسط جدول صفحه‌ای که اشاره‌گر به ابتدای Page Directory آن در فیلد pgdir از ساختار (proc خط ۲۳۳۹) قرار دارد، نگاشت داده می‌شود. نمای کلی ساختار حافظه مجازی متناظر با جدول این دسته در شکل زیر نشان داده شده است:

دو گیگابایت پایین جدول صفحه مربوط به اجزای مختلف حافظه سطح کاربر پردازنده است. دو گیگابایت بالای جدول صفحه مربوط به اجزای ریسسه هسته پردازنده بوده و در تمامی پردازنده‌ها یکسان است. آدرس تمامی متغیرهایی که در هسته تخصیص داده می‌شوند در این بازه قرار می‌گیرد. جدول صفحه کد مدیریت‌کننده هسته، دو گیگابایت پایینی را نداشته (نگاشتی در این بازه ندارد) و دو گیگابایت بالای آن دقیقاً شبیه به پردازنده‌ها خواهد بود. زیرا این کد، همواره در هسته اجرا شده و پس از بوت غالباً، در اوقات بیکاری سیستم اجرا می‌شود.

¹⁸ بحث مربوط به پس از اتمام فرآیند بوت است. به عنوان مثال، در بخشی از بوت، از صفحات چهار مگابایتی استفاده شد که از آن صرف نظر شده است.

کد مربوط به ایجاد فضاهای آدرس در xv6

فضای آدرس کد مدیریت‌کننده هسته در حین بوت، در تابع `main` ایجاد می‌شود. به این ترتیب که تابع `kvmalloc` فراخوانی شده (خط ۱۲۲۰) و به دنبال آن تابع `setupkvm` متغیر `kpgdir` را مقداردهی می‌نماید (خط ۱۸۴۲). به طور کلی هر زمان نیاز به مقداردهی ساختار فضای آدرس هسته باشد، از `setupkvm` استفاده خواهد شد. با بررسی تابع `setupkvm` (خط ۱۸۱۸) می‌توان دریافت که در این تابع، ساختار فضای آدرس هسته بر اساس محتوای آرایه `kmap` (خط ۱۸۰۹) دیده می‌شود.

۴) تابع `kalloc` چه نوع حافظه‌ای تخصیص می‌دهد؟ (فیزیکی یا مجازی)

۵) تابع `mappages` چه کاربردی دارد؟

۶) آیا تمام قسمت های حافظه مجازی از آدرس صفر تا `proc->sz` از طریق کاربر قابل استفاده اند؟

فضای آدرس مجازی نخستین برنامه سطح کاربر (`initcode`) نیز در تابع `main` ایجاد می‌گردد. به طور دقیق‌تر تابع `userinit` (خط ۱۲۳۵) فراخوانی شده و توسط آن ابتدا نیمه هسته فضای آدرس با اجرای `setupkvm` (خط ۲۵۲۸) مقداردهی خواهد شد. نیمه سطح کاربر نیز توسط تابع `inituvm` ایجاد شده تا کد برنامه نگاشت داده شود. فضای آدرس باقی‌پرده‌ها در ادامه اجرای سیستم توسط توابع `fork` یا `exec` مقداردهی می‌شوند. به این ترتیب که هنگام ایجاد پرده فرزند توسط `fork` با فراخوانی تابع `copyuvm` (خط ۲۵۹۲) فضای آدرس نیمه هسته ایجاد شده (خط ۲۰۴۲) و سپس فضای آدرس نیمه کاربر از والد کپی می‌شود. این کپی با کمک تابع `walkpgdir` (خط ۲۰۴۵) صورت می‌پذیرد.

۷) راجع به تابع `walkpgdir` توضیح دهید. این تابع چه عمل سخت‌افزاری را شبیه‌سازی می‌کند؟

وظیفه تابع `exec` اجرای یک برنامه جدید در ساختار بلوک کنترلی پرده^{۱۹} یک پرده موجود است. معمولاً پس از ایجاد فرزند توسط `fork` فراخوانده شده و کد، داده‌های ایستا، پشته و هیپ برنامه جدید را در فضای آدرس فرزند ایجاد می‌نماید. بدین ترتیب با اعمال تغییراتی در فضای آدرس موجود، امکان اجرای یک برنامه جدید فراهم می‌شود. روش متداول `Shell` در سیستم‌های مبتنی بر یونیکس از جمله `xv6` برای اجرای برنامه‌های جدید مبتنی بر `exec` است. `Shell` پس از دریافت ورودی و فراخوانی `fork1` تابع `runcmd` را برای اجرای دستور ورودی، فراخوانی می‌کند (خط ۸۷۲۴). این تابع نیز در نهایت تابع `exec` را فراخوانی می‌کند (خط ۸۶۲۶). چنانچه در آزمایش یک مشاهده شد، خود `Shell` نیز در حین بوت با فراخوانی سیستمی `sys_exec` (خط ۸۴۱۴) و به دنبال آن `exec` ایجاد شده و فضای آدرسش به جای فضای آدرس نخستین پرده `initcode` چیده می‌شود. در پیاده‌سازی `exec` مشابه قبل `setupkvm` فراخوانی شده (خط ۶۶۳۷) تا فضای آدرس هسته تعیین گردد. سپس با فراخوانی `allocuvm` فضای مورد نیاز برای کد و داده‌های برنامه جدید (خط ۶۶۵۱) و صفحه محافظ و پشته (خط ۶۶۶۵) تخصیص داده می‌شود. دقت شود تا این مرحله تنها تخصیص صفحه صورت گرفته و باید این فضاها در ادامه توسط توابع مناسب با داده‌های مورد نظر پر شود (به ترتیب خطوط ۶۶۵۵ و ۶۶۸۶).

¹⁹ Process Control Block

۸ (توابع allocvm و mappages که در ارتباط با حافظه‌ی مجازی هستند را توضیح دهید.

۹) شیوه‌ی بارگذاری²⁰ برنامه در حافظه توسط فراخوانی سیستمی exec را شرح دهید.

شرح پروژه

هدف پروژه:

شما در درس با صفحه‌بندی²¹ و الگوریتم‌های جایگزینی²² صفحه آشنا شده اید. در این تمرین می‌خواهیم یک مکانیسم صفحه بندی ساده برای xv6 بسازیم و چند الگوریتم جایگزینی را با برنامه‌های سطح کاربر آزمایش کنیم.

الزامات پیاده‌سازی:

۱. ساختار داده جدول صفحه²³

یک جدول مرکزی برای نگهداری اطلاعات مربوط به صفحه های مجازی تعریف و پیاده‌سازی کنید. هر ورودی این جدول شامل اطلاعات زیر است:

- اشاره‌گر به آدرس فیزیکی شروع حافظه
- شماره‌ی صفحه مجازی
- شماره پردازش مالک صفحه
- معتبر بودن یا نبودن صفحه
- پارامترهای مورد نیاز برای الگوریتم‌های جایگزینی و مقایسه آن‌ها

توجه کنید که این جدول باید از تعداد ۴ صفحه پشتیبانی کند و صفحه‌های موجود در آن باید در ابتدا با استفاده از kalloc ایجاد شده و هنگام جایگزینی، با کپی کردن محتوای صفحه مورد نظر از حافظه پر شوند. همچنین برای پیاده سازی الگوریتم‌های جایگزینی می‌توانید چند پارامتر کمکی در این ساختار قرار دهید. برای دسترسی راحت‌تر به معیارهای عملکرد هر الگوریتم بهتر است فیلدهایی در این جدول قرار دهید. معیارهای مقایسه در بخش‌های بعدی توضیح داده شده اند.

²⁰ Load

²¹ Paging

²² Page Replacement

²³ Page Table

توجه داشته باشید که این جدول باید با قفل پیاده شود تا خواندن و نوشتن در آن به درستی انجام شود. برای این کار، لازم است دو فراخوانی سیستمی تعریف کنید که فراخوانی اول، با دریافت پوینتر به آدرس مورد نظر عدد داده شده را در صفحه موجود در جدول می‌نویسد و فراخوانی سیستمی دوم با دریافت پوینتر به آدرس، عدد آن آدرس را برمی‌گرداند.

توجه کنید که در صورتی که صفحه مورد نظر در جدول موجود نباشد، باید طبق الگوریتم جایگزینی، محتوای یکی از صفحات جدول در حافظه اصلی نوشته شود و محتوای صفحه مورد نظر از صفحه اصلی به جای آن نوشته شود.

بیت اعتبار در جدول در ابتدا باید برای تمام صفحات جدول صفر باشد تا نشان دهد که محتوای صفحات اعتبار ندارد و نباید آن‌ها را در حافظه کپی کرد ولی پس از کپی کردن صفحات حافظه به جدول، اعتبار صفحه کپی شده باید یک شود. همچنین در صورت خارج شدن یک پرده، بیت اعتبار هر یک از صفحات آن در جدول باید غیرفعال شوند.

۲. الگوریتم‌های جایگزینی صفحات

برای این تمرین شما باید چهار الگوریتم زیر را پیاده کنید:

- FIFO (First in First Out)
- LRU (Least Recently Used)
- LFU (Least Frequently Used)
- Clock Algorithm (Second-Chance Algorithm)

جایگزینی صفحات جدول باید تنها در صورتی انجام شود که صفحه مورد نظر در جدول نباشد و تمام صفحات موجود در جدول اعتبار داشته باشند. برای مطالعه بیشتر در مورد این الگوریتم‌ها می‌توانید به بخش ۴ فصل ۱۰ از کتاب مراجعه کنید.

۱۰) در مورد الگوریتم‌های مورد استفاده در سیستم عامل‌های ویندوز و لینوکس تحقیق کنید و به طور خلاصه

کاربرد‌های هر کدام را ذکر کنید.

۳. معیارهای ارزیابی الگوریتم‌ها

برای ارزیابی الگوریتم‌ها شما در هر بار اجرای برنامه‌ها باید معیارهای زیر را به ازای هر یک از الگوریتم‌های جایگزینی به دست بیاورید و در گزارش جدولی برای مقایسه آن ارائه کنید:

- مقدار hit count یعنی تعداد دفعاتی که صفحه مورد نظر در جدول وجود داشتند
- مقدار hit ratio یعنی درصد صفحاتی که مورد نظر در جدول وجود داشتند
- زمان اجرای برنامه

برای این کار، یک فراخوانی سیستمی بنویسید که معیارهای ذکر شده را در طول اجرای سیستم عامل چاپ کند و این فراخوانی سیستمی را در انتهای برنامه های خود صدا بزنید.

همچنین در گزارش مطابقت معیارها را با آنچه در مورد الگوریتم ها می دانید مقایسه کنید و برای هر معیار توجیه مناسبی ارائه کنید.

۴. برنامه سطح کاربر

در این بخش شما برنامه های سطح کاربری طراحی می کنید که دسترسی به حافظه زیادی نیاز دارند. هر برنامه را با استفاده از هر الگوریتم اجرا کنید و نتایج را ذخیره کنید. برای اطمینان از کارکرد درست: /الف) تعداد صفحات جدول را تغییر دهید و ب) برنامه ها را به صورت چندپرده ای بنویسید و اجرا کنید. مقدار به دست آمده در برنامه ها مهم نیست و می توانید بدون مقداردهی اولیه از garbage value ها استفاده کنید، فقط توجه کنید که خطاهای ممکن را به درستی هندل کنید.

برای اطمینان از درستی کارکرد بعد از هر جایگزینی صفحه که اجرا می شود شماره صفحات موجود در جدول را چاپ کنید و در گزارش خود نشان دهید.

۱.۴. برنامه ۱:

برنامه ای بنویسید که با استفاده از حلقه ای صفحات را پیمایش می کند. کافیت درون حلقه به میزانی در حافظه پیش بروید که حداقل ۱۰ صفحه پیمایش شده باشد. نیازی به پیمایش تمام عناصر صفحه نیست، هدف دسترسی به حداقل یک عنصر در صفحه است.

۲.۴. برنامه ۲:

برنامه ای مشابه به برنامه ۱ بنویسید که در آن به جای ۱۰ صفحه از ۵ صفحه اطلاعات خوانده می شود و این کار ۴ بار اجرا می شود. ترتیب خواندن صفحات به صورت حلقوی بوده و کل برنامه در دو حلقه تودرتو اجرا می شود.

۳.۴. برنامه ۳:

شبیه کد این برنامه به این صورت است (مقدار دهی اولیه نیاز نیست، صرفاً برای درک آسان تر مسئله صفحات تعریف شده اند):

```
Initialize array HotPages[3]
Initialize array ColdPages[5]
```

```
for _ = 1 to 50:
  for i = 1 to 100:
    access HotPages[0]
    access HotPages[1]
    access HotPages[2]

  for j = 1 to 5:
    access ColdPages[j]
```

۴.۴. برنامه ۴:

شبه‌کد این برنامه به این صورت است:

```
Initialize array Pages[5]

for _ = 1 to 100:
  access Pages[0]
  access Pages[1]
  access Pages[2]
  access Pages[3]

  access Pages[0]
  access Pages[1]

  access Pages[4]
```

۱۱) مقایسه ی برنامه ها را طبق معیار هایی که خواسته شده انجام دهید و بنویسید آیا طبق آنچه که از الگوریتم ها میدانید این رفتار قابل پیش بینی است یا خیر؟

نکات پیاده سازی

- پروژه خود را در Github یا Gitlab پیش برده و در نهایت یک نفر از اعضای گروه کدها را به همراه پوشه git و گزارش زیپ کرده و در سامانه با فرمت OS-Lab5-<SID1>-<SID2>-<SID3>.zip آپلود نمایید.
- رعایت نکردن مورد فوق کسر نمره را به همراه خواهد داشت.
- استفاده از هوش مصنوعی مجاز است فقط توجه کنید که در تحویل دانش شما در مورد پروژه معیار قرار خواهد گرفت بنابراین سعی کنید بر روی کد تحویل داده شده تسلط کافی داشته باشید.
- بخش خوبی از نمره شما را پاسخ دهی به سوالات مطرح شده، تشکیل میدهد که به شما در درک نحوه کارکرد xv6 و پیاده سازی قسمت سوالات کمک میکند.
- پاسخ سوالها را تا حد ممکن کوتاه بنویسید.
- همه افراد می بایست به پروژه مسلط باشند و نمره تمامی اعضای گروه لزوما یکسان نیست.
- تمامی مواردی که در جلسه توجیهی گروه تیمز و فروم درس مطرح می شوند، جزئی از پروژه خواهند بود در صورت وجود هرگونه سوال یا ابهام میتوانید با ایمیل دستیاران مربوطه یا گروه اسکایپی درس در ارتباط باشید.
- این تمرین صرفا برای یادگیری شما طرح شده است.
- در صورت محرز شدن تقلب در تمرین مطابق با قوانین درس برخورد خواهد شد.

موفق باشید